

[Jens Foged.]

mindre skattebehov for det offentlige og mindre skat på borgerne.

Forslaget om at lade pengeinstitutterne varetage selve indeholdelsen af skattebeløbene bygger på det forhold, at pengeinstitutterne er så langt fremme med data-teknikken, at de vil kunne klare en sådan opgave uden større besvær. Det betyder også, at man kan friholde arbejdsgiverne for meget ekstra arbejde og store omkostninger ved administrationen af lønindeholdelsen, som det sker i dag. Samtidig opnår det offentlige større sikkerhed for, at skatterne indgår rettidigt, mens vi i dag oplever betydelige restancer.

Med hensyn til ændringen i fradragsopgørelsen betyder forslaget, at der opnås en større beregningssikkerhed og mindre behov for belastende administration. Det særlige beregningsfradrag, som ifølge forslaget skal anvendes i forbindelse med anvendelsen af den ærlige trækprocent, er alene et skatte-teknisk fradrag, der sker for at sikre en rigtig skatteberegning. Det medfører intet problem for skatteyderne, da det alene skal foretages af de instanser, der forestår administrationen af systemet.

For det offentlige betyder gennemførelsen af forslaget, at der kan føres en mere sikker økonomisk politik, idet der sker en udjævning af skatteindbetalingerne i forhold til under det nuværende system. Det skyldes først og fremmest den meget væsentlige formindskelse af efterreguleringer og et dertil svarende mindre arbejde med restskatter. Samtidig foreslår venstre, at finansåret omlægges til kalenderåret, hvorved der dels opnås administrative fordele, dels sker en tilpasning til finansårperioden i de nuværende EF-lande og de øvrige nordiske lande.

Alt i alt vil forslaget efter venstres mening betyde, at der kan ske besparelser både i den offentlige og i den private sektor, skatteyderne vil få bedre overblik over deres skatteforhold og slippe for risikoen for store restskatter i mange tilfælde. Endelig vil arbejdsgiverne også opnå betydelige lettelser både personale- og omkostningsmæssigt. Forslaget rummer fordele for en meget bred kreds i befolkningen og vil medføre væsentlige fordele for hele skattesystemet, også for de grupper, der ikke umiddelbart omfattes af forslagene.

Ordføreren for forslagsstillerne (Juvl-Madsen): Jeg skal herved på det konservative folkepartis vegne fremsætte *forslag til lov om ændring af ligningsloven*.

Ved behandlingen i sidste folketingssamling af regeringens ændringer i ligningsloven stillede det konservative folkeparti forslag om en pristalsmæssig ajourføring af standardfradraget for parcelhuse. Dette forslag vandt ikke tilslutning blandt folketingets flertal, selv om der ikke er sket nogen prismæssig ajourføring af de fastsatte maksimums- og minimumsbeløb siden 1966.

Dette finder vi er en uretfærdighed over for parcelhusejerne, hvis reparations- og vedligeholdelsesudgifter snarere er steget stærkere end priserne i almindelighed. Det er på høje tid, der rådes bod herpå. For at imødekomme den indvending, der blev fremført sidste år om, at det kun var ejerne af de dyrere parcelhuse, der ville have gavn af en sådan regulering, har vi foreslået en forhøjelse af den procentsats, hvormed standardfradraget beregnes.

Samtidig genfremsættes vort forslag om, at også indehavere af ejerlejligheder får adgang til på ejendomsskemaet at fratække et standardfradrag for vedligeholdelsesudgifter m. v., så vi får en mere ligelig behandling af parcelhuse og ejerlejligheder. Det er på tide, at regeringen erkender, at meget store dele af befolkningen foretrækker disse boligformer ikke mindst af miljømæssige grunde. Jagten på disse befolkningsgrupper og truslerne om yderligere forfølgelse bør snarest indstilles.

Vi har gentagne gange peget på det urimelige i, at retten til at fratække renter af lån i fast ejendom skal modsvares af den såkaldte „lejeværdi“. Det samme er jo ikke tilfældet for renter af lån til andre — og ofte luksusprægede — formål. Helt urimeligt er det, når man så ved at medregne det såkaldte „overskud på ejendomsskemaet“ til den skattepligtige indkomst stimulerer befolkningen til at tage nye lån f. eks. i deres parcelhuse, efterhånden som de gamle lån nedbringes. Vi anser det for et gode, hvis befolkningen tværtimod animeres til at foretage en opsparing i egen bolig, så man i løbet af de produktive år efterhånden kan sikre sig en lav boligudgift. Men de nuværende regler er tværtimod særlig ufordelagtige for pensionister, hvor resultatet af en for stor